

Vandløb kunne komme over i de større Vandløbs Klasse og omvendt, som der nu ifølge Lovforslaget vil blive givet for de Vandløb, der fra Først af optages paa Regulativerne, saaledes at der ogsaa, naar denne Lov er udkommen, maa gives Frihed til, at de nu bestaaende Vandløb kunne, naar de ere optagne som mindre Vandløb, forandres til at optages som større Vandløb, eller omvendt, forsaavidt som dette skjønnes at være nødvendigt. Efter min Forvisning ville nemlig alle betydelige Vandløb vinde ved at komme i de større Vandløbs Klasse, og desuden letter det Bestyrelsen af dem, idet det nemlig er langt lettere for Amtsrådet gennem dets Vandinspektør at affatte Regulativer for samt føre et ordnet og ensartet Tilsyn med disse Vandløb, end det er for de forskjellige Sognekommuner. Som oftest ere jo flere Sognekommuner interesserede i Bedligholdelsen af et saadant Vandløb, og med Hensyn til Affattelsen af Regulativerne har det jo sine Vanskeligheder, naar der, saaledes som det er Tilfældet med flere af de nuværende Vandløb, er flere interesserede deri. Jeg ønskede derfor gjerne en Forklaring paa, om der ved denne Bestemmelse, saaledes som den er affattet heri Vandringsforslaget, er lagt en Hindring i veien for at gjøre en saadan Forandring, eller om denne kan gøres med samme Letthed, som det maa antages, at den kunde gøres efter Bestemmelsen i det oprindelige Lovforslag, og hvis det maatte anses for nødvendigt efter den Affattelse, som Paragrafens første Stykke nu vil faae, at foretage en Forandring, henstiller jeg at give denne Paragraf en saadan Tilføining, at der ikke i den Henseende kan finde nogen Misforstaaelse Sted. Det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgfreds (Berg) udtalte sig en Del om de Bestemmelser, som her ere foreslaaede indførte i Lovforslaget, samt tilbøds ogsaa om Vandringsforslaget med Hensyn til Søer. Jeg paaskjønner, at man har taget sig af disse Bestemmelser, thi hvor en Sø paa en vis Maade udgjør en Del af et Vandløb, er det ogsaa nødvendigt, at de Tilsynsførende have deres Opmærksomhed henvendt ligesaavel paa Søen som paa selve Vandløbet. Fordi det er en Sø, som Vandet løber igjennem, kan der jo nemlig dog let paa forskjellig Maade optaa Hindring for Vandets frie Løb. Det Samme kan imidlertid paa sine Steder ogsaa gjælde med Hensyn til Fjorde. Det er vistnok noget vanskeligt at skelne imellem, hvad der er Søer og hvad der er Fjorde, og det forekommer mig derfor, at ethvert Vandløb, som udmunder enten i en Sø eller i en Fjord, maatte forfølges til dets Udløb i Havet, forsaavidt som en saadan Fjord er fuldstændig aflukket fra Havet og kun ved et smalt Løb staa i Forbindelse med dette. Jeg vil derfor henstille til det ærede Udvalg, om det ikke finder Anledning til ogsaa at tage dette under Overveielse, thi det er især i saadanne Tilfælde, hvor der enten er foregaaet eller senere skal fore-

gaa en Udtørring af saadanne Fjorde, at saadanne Vandløb — og det er som oftest større Vandløb — i højeste Grad forulempes derved, at der ikke fra det Offentliges Side gøres Noget for at fiktke Vandet tilstrækkeligt Afløb gjennem de Kanaler, som af de vedkommende Koncessionshavere eller Interessentfaber dannes, for at Vandet kan afløbe fra de tilspændende Aaløb. Det er kun disse faa Bemærkninger, som jeg har villet tillade mig at gjøre, og jeg beder det ærede Udvalg undskylde, at jeg har henledet dets Opmærksomhed paa disse Par enkelte Ting. Det er forøvrigt mit Haab, at dette Lovforslag ikke skal møde nogen Hindring paa sin videre Gang, idet jeg virkelig ønsker, at det maa fremmes; men selvfølgelig ønsker jeg ogsaa, at de faa Ulemper, som muligvis endnu kunde læbe ved det, saavidt muligt maatte blive hævdede.

Chr. Jensen: Jeg skal ingenlunde miskende, at Udvalget har gjort en betydelig Forbedring ved det forelagte Lovforslag, hvilket vil, tror jeg, være til Fordel for den fremtidige Bemyttelse af samme. Ikke deskomindre er der et Punkt, hvor Flertallet har været enigt om at træffe en Bestemmelse, som jeg anser for uheldig, idet det forekommer mig, at man i den Retning er gaaet endel videre, end Landstinget er gaaet. Jeg siger her til det sidste Stykke i den nye § 19, med Hensyn til Magelæg og Expropriation af en Eiendom, hvor der ifølge Skjøn skal tages fra den ene Mand og lægges til den anden, hvilket i mange Tilfælde kan blive lige uheldigt for begge Parter. Jeg vilde ønske, at man der vilde blive staaende ved, hvad der kunde opnaas ved Overenskomst. Man kunde vel nok have Ret til at expropriere den Eiendom, som hører med til selve Vandløbet, men man skulde ikke gaa ud over denne Ret; her gaar Retten endel videre end ved Sernbaner og Veie, men derudover skulde vi dog paa ingen Maade gaa. De Stumper, som fradrages, skal der saaledes disponeres over enten ved Kjøb eller ved Kjøb og Salg eller Magelæg, naar det ikke kan ske ad Overenskomstens Veie. Man mener her at have truffet det Rette, idet man har indskrænket sig til smaa Stykker, nemlig til Skyr. Land, hvor der ikke er boniteret til ens Lagt. Den boniterede Lagt paa Eiendommen skal gjælde; men man har vel ikke erindret, at, om der end efter Matrikelfortet staaer samme Lagt paa en Eiendoms Sorder, kan deres Bonitet dog være høit forskjellig. Jeg har f. Ex. selv c. 20 Akr. Land Eng, som staa til ens Lagt, men der er himmelvid Forskjel paa denne Eng, idet en Del ikke er en Hjerbedel saa meget værd som en anden Del deraf. Derfor tror jeg ikke, at fordi to Stykker staa med ens Lagt paa Matrikelfortet, de derfor ere ligemeget værd. Vi vide jo, at Matrikelen i sin Tid blev sat meget overfladist, og at der blev taget for store Stykker